

Catasétum barbatum Lindl.

Naam

Veel botanici hebben deze plant een naam gegeven; bv. Schlechter: *C. polydactylon* en Kranzlin: *C. buchtieni* (hierbij moet echter wel aangetekend worden, dat Hoehne deze *C. buchtieni* als een aparte soort uit Bolivia beschouwt).

De naam *barbatum* is afgeleid van het Latijnse woord *barbatus*, dat met een baard betekent. De plant behoort tot de Sectie *Barbatum*, waartoe ook behoren *C. cristatum* Lindl. en *C. appendiculatum* Schltr. Lindley gaf hem de naam *C. barbatum* in 1844.

Foto: Chr. Branger

Verspreidingsgebied

C. barbatum heeft een groot verspreidingsgebied. Vermeld staat, dat hij voorkomt in Brazilië, Venezuela, Brits Guyana, Suriname, Bolivia en Trinidad. Volgens Foldat komt hij ook voor in Columbia en Equador. Hij groeit epifytisch op boomstammen.

Omschrijving

De pseudobulben zijn voor een *Catasétum* vrij klein nl. ongeveer 10 cm. Voor de rest zijn ze niet te onderscheiden van die van andere *Catasetums*.

De bloemstengel buigt enigszins naar beneden en draagt ongeveer 10 bloemen. Er kunnen per jaar wel 4 bloemstengels aan de nog niet volgroeide bulb komen.

De bloemen worden een centimeter of 7 groot en hebben geen geur. Typisch is het achteroverbuigen van de laterale sepalen. De dorsale sepaal staat omhoog en wordt aan zijn flanken overlapt door de petalen. De lip is smal en draagt veel draden. Tussen de basis en de spoor (de holte in de lip) bevindt zich een drietandig callus en aan de top zit eveneens een uitsteeksel, dat vaak in meer delen gesplitst is. Dit witte uitsteeksel is nogal variabel. Van de zuil lopen 2 antennen evenwijdig tot aan de spoor van de lip. De zuil zelf is groot en heeft ook nog een grote snavel.

Cultuur

De plant hoort thuis in de warme kas en verlangt om goed te kunnen groeien een nachttemperatuur van minimaal 17 °C. De dagtemperatuur is niet zo belangrijk mits die maar onder de 45 °C blijft.

Hij kan behoorlijk wat licht verdragen.

In februari komt de nieuwe uitloper en al in april kan de eerste bloemtak verschijnen. In de loop van het jaar komen de andere bloemtakken. In november is dan de laatste bloemtak uitgebloeid.

Na 1 oktober geven we de planten maar één keer per week water, terwijl ze in de groeiperiode wel 2 keer per week water moeten hebben en dan ook eens in de twee weken mest.

Het oppotten gebeurt eens in de twee jaar in een mengsel van varenwortel, veenmos en geknipt beukenblad.

Het heeft geen zin meer dan 3 bulben op een plant te laten. De achterbulben verschrompelen langzaam maar zeker en doen geen dienst meer, terwijl je bij het afzonderlijk oppotten nog wel een uitloper krijgt, die na verloop van tijd weer een goede plant geeft.

Chr. Branger februari 1981